

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ

FAPTELE APOSTOLILOR

CAPITOLUL 15

40 Pavel și-a ales pe Sila și a plecat, după ce a fost încredințat de frați în grija harului Domnului. 41 El a străbătut Siria și Cilicia, întărind bisericile.

CAPITOLUL 16

Timotei – Vedenia lui Pavel

1 În urmă, Pavel s-a dus la Derbe și la Listra. Și iată că acolo era un ucenic, numit Timotei, fiul unei iudeice credincioase și al unui tată grec.

2 Frații din Listra și Iconia îl vorbeau de bine.

3 Pavel a vrut să-l ia cu el; și, după ce l-a luat, l-a tăiat împrejur; din pricina iudeilor care erau în acele locuri; căci toți știau că tatăl lui era grec.

4 Pe când trecea prin cetăți, învăța pe frați să păzească hotărârile apostolilor și prezbiterilor din Ierusalim.

5 Bisericile se întăreau în credință și sporeau la număr din zi în zi.

6 Fiindcă au fost opriți de Duhul Sfânt să vestească Cuvântul în Asia, au trecut prin ținutul Frigiei și Galatiei.

7 Ajunși lângă Misia, se pregăteau să intre în Bitinia; dar Duhul lui Isus nu le-a dat voie.

8 Au trecut atunci prin Misia și s-au coborât la Troa.

9 Noaptea, Pavel a avut o vedenie: un om din Macedonia stătea în picioare și i-a făcut următoarea rugămintă: „Treci în Macedonia și ajută-ne!”

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe: www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

10 După vedenia aceasta a lui Pavel, am căutat îndată să ne ducem în Macedonia, căci înțelegeam că Domnul ne cheamă să le vestim Evanghelia.

Pavel la Filipi – Lidia

11 După ce am pornit din Troa, am mers cu corabia drept la Samotracia, și a doua zi ne-am oprit la Neapolis.

12 De acolo ne-am dus la Filipi, care este cea dintâi cetate dintr-un ținut al Macedoniei și o colonie romană. În cetatea aceasta am stat câteva zile.

13 În ziua Sabatului am ieșit afară pe poarta cetății, lângă un râu, unde credeam că se află un loc de rugăciune. Am șezut jos și am vorbit femeilor care erau adunate laolaltă.

14 Una din ele, numită Lidia, vânzătoare de purpură, din cetatea Tiatira, era o femeie temătoare de Dumnezeu și asculta. Domnul i-a deschis inima, ca să ia aminte la cele ce spunea Pavel.

15 După ce a fost botezată, ea și casa ei, ne-a rugat și ne-a zis: „Dacă mă socotiți credincioasă Domnului, intrați și rămâneți în casa mea.” Și ne-a silit să intrăm.

O slujnică ghicitoare – Temnicerul din Filipi

16 Pe când ne duceam la locul de rugăciune, ne-a ieșit înaintea o roabă care avea un duh de ghicire. Prin ghicire, ea aducea mult câștig stăpânilor ei.

17 Roaba aceasta s-a luat după Pavel și după noi și striga: „Oamenii aceștia sunt robii Dumnezeului celui Preaînalt și ei vă vestesc calea mântuirii.” [Va continua]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 + 20

Live pe: www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG!

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău”!

I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

Editorial. Nu uita nici măcar una din binefacerile Lui Dumnezeu ! (I)

Ai avut privilegiul unei tinereți însoțite ? A învăluită o mamă devotată viața ta în dragoste și purtare de grijă ? Ai avut o casă părintească în care locuiau pacea și bucuria, care te-a înconjurat cu ziduri protectoare ? A găsit inima ta de copil intrare liberă la tata și la mama pentru toate dorințele, rugămintile și plângerile ?

Atunci laudă-L pe Dumnezeu pentru darul acesta infinit de mare și să știi că bunătatea Lui ți-a făcut un dar pe care multe făpturi omenești nu-l cunosc.

Aplică la acest dar al lui Dumnezeu cuvântul : „Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita nici una din binefacerile Lui !” (Psalmul 103 : 2)

Poate că ai experimentat deja viața în realitate, că lumea din jurul nostru este rece și aspră și viața este dură. Să te știi iubit cu dragoste adevărată și sinceră – aceasta este fericirea. Dacă tu o ai, prețuiește-o !

În nordul Berlinului sunt multe mii de copii pentru care nu există dragoste părintească grijulie. Casa lor este în curțile marilor case de raport [n.r. casă sau imobil cumpărat sau construit în vederea speculei] și pe stradă și majoritatea zilelor trec pentru mulți dintre ei fără o mâncare caldă. Atunci s-au pornit niște creștini ca cel puțin câtorva dintre acești copii să le ofere o cameră caldă și o supă caldă iarna, un loc pentru temele lor de școală și un loc de joacă și să-i aducă astfel pe acești copii sub lumina soarelui dragostei lui Isus și sub Cuvântul lui Dumnezeu.

Deja crescuse această ceată de copii cam la 200 și Domnul a binecuvântat această slujbă. Unii dintre acești copii L-au găsit pe Isus ca Mântuitor al lor și au devenit martorii Lui în fața rudelor lor. Ce făgăduință prețioasă are această slujbă : „Oricine va primi un copil așa ca acesta în Numele Meu, Mă primește pe Mine”. (Matei 18 : 5) Câți nu există, a căror tinerețe a fost bogată prin bunătatea lui Dumnezeu în lumina soarelui dragostei, dar care nu i-au înțeles valoarea !

Abia au intrat în viață, că au mers în adâncul păcatului, au călcat în picioare binecuvântările cu care Dumnezeu le-a împodobit viața. [Va continua. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*, Anul XV- 1909 – 1910]

RECENZIE DE CARTE

Charles Darwin, făuritorul de mit (XVII)

Pe parcursul călătoriei, Darwin citea cărțile paleontologilor britanici din vremea lui, care speculau privind originea și vârsta planetei și a vieții. Cartea de care s-a atașat cel mai puternic și care inițial l-a influențat mult a fost *Principiile geologiei* a lui Sir Charles Lyell.

Fitzroy a împrumutat cărțile lui Darwin, (inclusiv *Principiile geologiei*), pe care le-a citit, ajungând la concluzii diferite. Wilson vede în Fitzroy un „fundamentalist biblic”. Fitzroy și Darwin, de fapt, reprezintă schisma care dăinuie până astăzi între atei și teisti.

Primii afirmă că își bazează concluziile pe date științifice, pe când cei din urmă pe revelație. Pentru Fitzroy, (spune Wilson) : „fidelitatea față de adevărul științific a fost subordonată unei fidelități mai mari, fidelitatea față de cuvântul inspirat a lui Dumnezeu” (pag. 125). De fapt, Fitzroy era atât de convins și atașat de adevărurile Scripturii încât, prin intermediul Societății Misionare din Londra (London Missionary Society), a încercat convertirea băștinașilor la creștinism.

A sponsorizat trimiterea de misionari britanici în Tierra del Fuego și Biblii și articole de îmbrăcăminte pentru locuitorii de acolo. Din nefericire, în primăvara lui 1834 când Darwin și Fitzroy se reîntorc în Tierra del Fuego, nu se mai alesese nimic din munca misionarilor britanici. Următoarea călătorie misionară a britanicilor în Tierra del Fuego a avut loc în 1859.

Echipajul vasului a fost întâmpinat cu violență din partea băștinașilor, misionarii au fost uciși, la fel ca întregul echipaj al vasului. Până la sfârșitul veacului al XIX - lea, însă, populația nativă din Tierra del Fuego a fost masacrată la rândul ei mai în întregime după descoperirea aurului.

Printre aventurierii cei mai bine cunoscuți care au explorat Tierra del Fuego și au exploatat zăcămintele aurifere a fost și românul Iuliu Popper [Julius Popper], cunoscut în istoria lui Tierra del Fuego ca fiind cel mai crunt dintre ei și în principal responsabil pentru masacrul băștinașilor. [Preluare de la *Alianța Famililor Creștine din România* : www.alianta-famililor.ro]

BIOGRAFII

Lumini peste veacuri (I), de Petru Popovici

CAPITOLUL 3

JOHN WYCLIFFE

A tăgăduit doctrina infailibilității papei și a conciliului. A denunțat învățătura despre transsubstanțiere și purgatoriu. Susținea că clerul nu e să stăpânească, ci să slujească poporul. Aceste învățături incendiare au ajuns să fie duse și peste hotare. Pamfletele lui, în secret, au ajuns să fie purtate în multe țări ale Europei. Ele erau un fel de strigăt de trezire. Încă nu exista tiparul, dar erau copiate cu grijă și date din mână în mână, îndeosebi intelectualilor. Wycliffe a protestat cu toată energia lui împotriva purtării scandaloase a călugărilor cerșetori, împotriva închinării la icoane, la moaște, împotriva celibatului preoților, împotriva indulgențelor, împotriva folosirii în biserică exclusiv a limbii latine prin care se ascundea Biblia de a putea fi înțeleasă de popor.

„*Dați poporului Biblia - zicea el - și atunci și numai atunci ei se vor mișca cu privire la libertate și educație și vor acționa ca atare în cele religioase, politice și sociale*”.

În mai 1378 s-a ținut un conciliu în marea sală a mănăstirii călugărilor negri din Londra.

La conciliu au fost episcopi, profesori de teologie, preoți, stareți, călugări. Wycliffe a trebuit să se înfățișeze pentru judecată, și i s-a cerut să-și retragă învățăturile.

Dar el nu numai că nu a fost gata să-și retragă învățăturile, ci plin de îndrăzneală a început să atace toată corupția bisericii, să demaște sistemul gigantic de fraudă al papalității cu vânzarea iertării păcatelor, cu slujbe pentru scoaterea din purgatoriu a sufletelor morților.

După trei zile de judecată, învățăturile lui au fost condamnate, iar el a fost excomunicat. Fiindcă era om de mare renume, fiindcă avea ocrotirea casei regale și prea mult popor de partea sa, conciliul nu a trecut la condamnarea sa.

[Va continua]

VERSETUL DE AUR AL BIBLIEI

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

CARTEA VECHIE

316. Suferințele Domnului Isus. Altă pildă

Un rege păgân cu numele Obo, interesându-se care popor a chinuit și omorât pe Hristos, și aflând că acest popor au fost evreii, se hotărî să răsbune pe Hristos asupra acestui popor ucigaș.

Când i s-a spus, că Hristos avea să-și dea viața pentru mântuirea lumii, acest rege păgân a zis : „*Totuși nu trebuia Iisus să fie maltratată atât de neomenos*”. A avut toată dreptatea.

Dar ce ar fi zis acest rege păgân, dacă i s-ar fi spus, că tot se mai află oameni care îl maltratează și astăzi pe Fiul Lui Dumnezeu prin păcatele lor ? Despre Domnul Isus scrie că : „*Totuși El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu și smerit. Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărâdelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți*”.

Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor. Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund : n-a deschis gura. El a fost luat prin apăsare și judecată ... pentru păcatele poporului meu ?” [Isaia 53 : 4 - 8]

DICȚIONAR DE CUVINTE

expresii, citate celebre

• **Măgărița lui Balaam** – E o expresie izvorâtă dintr-o miraculoasă istorisire Biblică, unde este vorba de patrupedul proorocului cu numele Balaam- animal care, la un moment dat, a căpătat grai omenesc. Se face referire la această măgăriță când, spre uimirea tuturor, cineva ținut drept prostănac și taciturn, deschide deodată gura, capătă grai și spune anumite adevăruri cu destul bun simț.

BOLI EVITABILE

CAPITOLUL 11 *Echilibrul scump plătit*

Cât de completă a fost transformarea survenită în Iacov, Ioan și Petru după ce și-au răstignit Eul și au fost umpluți de Duhul Sfânt !

Vechiul duh de „am să-i vin de hac” a fost înlocuit cu Duhul lui Cristos, care atunci când a fost batjocorit nu a răspuns cu insulte. A1 7-lea capitol din Faptele Apostolilor descrie cum a reacționat Stefan, care era „plin de Duhul Sfânt”, atunci când a fost ucis cu pietre. Uciderea cu pietre era un mijloc oribil și foarte dureros pentru a pedepsi un om, dar Ștefan a fost lipsit de duhul răzbunării.

Sângerând și plin de vânătaie, el și-a adunat ultima picătură de energie pentru a se lăsa pe genunchi și a se ruga :

„Doamne, nu le ține în seamă păcatul acesta !” (Faptele Apostolilor 7 : 60).

Câți dintre noi, lapidați de o gloată depravată, am fi gata, în primul rând, să ne rugăm cu ultima noastră suflare pentru fericirea lor spirituală ? Putem, numai în parte, să răspundem la această întrebare făcând un mic inventar. Am fost noi obligați să aruncăm înapoi pietrele care ne-au ieșit în cale ?

În conversațiile noastre, am încercat noi să tăiem capetele sau să chemăm foc asupra acelora care ne-au produs momente grele ? [Va continua]

PROVERBE LATINE

PARTICULARITATE

• Oul nu stă pe vârf. • Nu se face joc fără cântec. • Nu-i copac să n-aibă crengi. • Fiecare floare își are mirosul ei. • Joaca unui câine e mușcătura. • Câinele crește lătrând. [Din *Proverbe și cugetări latine*, Albatros, București, 1976].

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. (Romani 6:23) „*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”